

Att hoppas i tid och otid

Tankar för år 2021

Mänskligheten kan röra sig framåt tack vare de skaror av kvinnor och män som, också i omvälvande och oroliga tider, ger av sig själva utan att räkna kostnaderna.

Under de senaste månaderna har många unga människor delat sin oro för framtiden med oss: vilket hopp kan ge oss riktning, vad kan vi lita på när så mycket är så instabilt? Och på ett ännu djupare plan: vilket mål är värt att leva för? Och ännu fler röster höjs och säger: vi måste stå emot, vi får inte bli desillusionerade, vi måste vara uppmärksamma på tecken på hopp.¹

¹ Som ett sätt att svara på detta brev för år 2021 bjuder vi in unga mellan 15 och 35 att illustrera det med konkreta exempel. Vilka initiativ eller människor är tecken på hopp för mig? Under de närmaste månaderna kommer de svaren att publiceras på olika sätt: som texter, videoklipp, podcasts ... Skriv till oss på adressen solidarity@taize.fr.

Att vara uppmärksam på tecken på hopp

I den situation där vi befinner oss nu, präglad av pandemin, bevittnar vi en växande osäkerhet i stora delar av världen. Djärva politiska beslut behövs, men den solidaritet och den vänskap vi alla kan visa är precis lika nödvändiga. Många människor är redo och villiga att tjäna andra. Deras generositet påminner oss om att **ömsesidig hjälp** öppnar en väg för framtiden.

Och så många unga människor investerar sin energi i att **rädda vårt gemensamma hem**, vår planet! Initiativ gror överallt – de förser oss inte med alla lösningar på klimatnödsituationen, men de gör det möjligt för oss att redan nu röra oss i riktning mot livsstilsval som är mer respektfulla mot miljön.² För den som är troende är jorden en gåva som Gud har anförtrott åt oss för att vi ska ta hand om den.

Människor har blivit mer medvetna om orättvisans strukturer, ibland arv från det förgångna. Och tyvärr har makt inte alltid utövats för att tjäna allas bästa. När vi ställs inför maktmissbruk är det förståeligt att vi blir frustrerade och arga. Vilka kommer att vara djärva nog att bli **människor som skapar rättvisa och fred** bortom de uppdelningar som splittrar vårt samhälle?

² I kampen mot klimatförändringar och för att minska koldioxidutsläpp – kommer vi att klara att ifrågasätta våra egna vanor för att förändra det som kan förändras? Kristna grupper är med i detta arbete. Ekumeniska initiativ, bland andra nätverk av «gröna kyrkor», finns i olika länder jorden runt.

Redan 1989 bad de kyrkor som deltog i ett europeiskt möte i Basel alla människor att «övergå till en livsstil som är så miljövänlig som möjligt – det betyder bland annat att dra ner på energikonsumtion, resa med kollektivtrafik och begränsa vad som slängs».

I Taizé fortsätter vi med våra ansträngningar för att ställa om till en mer ekologisk livsstil. Ni som vill hjälpa oss med detta får gärna komma med förslag (www.taize.fr/eco).

Att leva som syskon

Ja, mitt i verklighetens och nuets svårigheter kan vi se glimtar av skäl att hoppas, och ibland till och med skäl att hoppas trots allt. För att kunna göra det måste vi möta andra som har gjort andra val – kristna som tillhör andra kyrkor och samfund, troende som tillhör andra religioner och människor som är agnostiker eller ateister och som också har bestämt sig för att leva i solidaritet och dela det de har med andra.

Glädjen förnyas när vi lever som syskon, när vi håller oss nära de människor som har berövats mycket: de som lever i hemlöshet, gamla, sjuka och ensamma, barn som har det svårt, människor som lever med stora fysiska och psykiska begränsningar, migranter ... Omständigheter i livet kan göra oss sårbara. Och pandemin gör de svaga punkterna i vår mänskliga tillvaro synliga.

Vi behöver varandra mer än någonsin. Påven Franciskus påminner oss om detta på ett kraftfullt sätt i sin encyklika *Fratelli tutti*: «Ingen räddas ensam.» Och han tillägger att vi inte hittar vår sanna identitet «om vi inte är uppriktigt öppna för det universella, om vi inte känner oss utmanade av det som händer på andra platser, om vi inte är öppna för att bli berikade av andra kulturer, och om vi inte visar solidaritet med och omsorg om de människor som drabbas av tragedier» (§32 and §146).

Låt oss, i relationer mellan individer såväl som i relationer mellan folk, göra allt vi kan för att röra oss från tävling till samarbete. Låt oss stödja de rörelser och organisationer som arbetar för samarbete och solidaritet på lokal nivå och på nationell och internationell.

Att tro – att lita på en närvaro

I Taizé märker vi att unga människor reflekterar på ett nytt sätt över tron på Gud för att kunna hålla sig på rätt spår. Vad innebär det att tro? Och om Gud finns, är denne Gud aktiv i historien, i våra liv?

I mötet med de frågorna är det viktigt att undvika att reducera Gud till våra idéer. Gud är oändligt mycket större än allt vi kan föreställa oss. Vi är sökare som törstar efter kärlek och sanning. Var vi än befinner oss på vår inre

pilgrimsfärd är det ofta så för oss alla att vi bara trevar oss framåt. Men som tillitens pilgrimer kan vi gå tillsammans, dela vårt sökande med varandra – våra frågor lika mycket som våra övertygelser.

«Tro är en enkel tillit till Gud, en svallvåg av tillit som kommer tillbaka tusen gånger under vår livstid ... även om det i var och en av oss också kan finnas tivel», sa broder Roger.

Är det inte så att tron mest av allt innebär att lita på en närvaro som finns både i djupet av vår varelse och i hela universum, en närvaro som är svårfångad och ändå så verklig? En närvaro som inte tränger sig på, men som vi kan välkomna på nytt varje ögonblick, i tystnad, som ett slags andning. En omsorgens närvaro som alltid finns där, trots våra tvivel och till och med när vi har intrycket att vi förstår mycket lite av vem Gud är.

Att urskilja en ny horisont

En närvaro full av omsorg – vilket ljus kastar Evangeliet på detta mysterium?

Jesus fick liv från denna omsorgens närvaro ända till slutet. Han var ständigt uppmärksam på den. Den var ett inre ljus för honom, Guds andedräkt, den heliga Andens inspiration.

Från lidandets avgrund och absoluta ensamhet, när han dog på korset, när allt verkade vara meningslöst, lät han sin känsla av övergivenhet brista ut i ett rop, men orden var fortfarande riktade till Gud: «Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?» Han blev förrådd, torterad, dömd till döden, och han tog med sig kärleken in i det djupaste mörkret. Och det skulle visa sig att den kärleken var starkare än ondskan. Maria från Magdala och senare apostlarna förmedlade den oväntade, otroliga nyheten: han lever. Guds kärlek har besegrat hatet och döden.

De första kristna fångades av den nyheten, de blev överväldigade, och de vittnade om den: från och med nu är Kristus levande hos Gud. Kristus fyller universum genom den heliga Anden och är också närvarande i varje människa. Kristus solidariserar sig med människor som är fattiga, och han kommer med rättvisa till dem; han är historiens och skapelsens fullbordan; han kommer att ta emot oss i glädjens fullhet efter döden.

Bortom mänskligt våld, bortom miljökatastrofer och sjukdomar, är en ny horisont öppen. Kommer vi att kunna urskilja den?

Att ändra vårt sätt att se

Från denna horisont, som uppenbaras genom Kristi uppståndelse, kommer ett ljus in i vår tillvaro. Om och om igen skingrar det rädslans skuggor och får en källa av levande vatten att springa upp. På grund av den bryter lovsångens glädje fram.

Ett resultat av detta är att vi kan känna att Kristus i det fördolda, genom ett slags hemlighetsfull dragningskraft, ända till tidens slut fortsätter att samla hela mänskligheten och hela universum i Guds kärlek. Och han gör oss till medarbetare i uppdraget.

Kristus gör oss till medarbetare tillsammans, som Kyrkan. Det gör att vi måste vara redo att vidga vår vänskapskrets så att alla får plats. Kristus ber oss att älska till och med våra fiender. Hans fred skapar försoning till och med mellan nationer som är varandras motståndare.³

Låt oss låta Kristus förändra vårt sätt att se – genom honom ser vi klarare varje människas värdighet och skapelsens skönhet. Det är en långtifrån naiv tillit, det

³ I prövningarnas tid, nu under pandemin, kan Kyrkan fortsätta att främja syskonskap i människosläktet. Här är tre förslag bland många andra:

- För att göra samhället mer mänskligt måste vi lyssna på varandra på ett sätt som lindrar motsättningar och lär oss att vandra tillsammans i våra olikheter. Kyrkan är kallad att söka dialog, att gå ut för att möta var och en. Skulle de som lever utan anknytning till någon kristen gemenskap också vara redo att gå in i dialog med den?

- När vi ställs inför det faktum att så många migranter och flyktingar kommer kan det bli ett lyft för vår församling eller vår grupp att ta emot en person eller familj som befinner sig i exil. Människor som inte går i kyrkan är ofta redo att delta i ett sådant initiativ. Det är den erfarenhet vi har gjort i Taizé de senaste åren när vi har tagit emot migranter från flera länder tillsammans med människor som bor i området närmast oss.

- Att vara en välkomnande plats innebär att lyssna till de mest sårbara. På många håll måste kyrkorna arbeta mer för att skydda allas integritet. Ibland har maktstrukturer utvecklats inne i dem och resulterat i fysiskt, psykiskt, fysiologiskt och andligt lidande. Också i Taizé fortsätter vi vårt arbete för sanningen på detta område (www.taize.fr/protection).

är ett hopp som skjuter skott om och om igen, för det är rotat i Kristus. En fridfull glädje fyller oss, och mod att ta det ansvar som Gud anförtror oss här på jorden.

— — —

Genom bönen lever jag i gemenskap med var och en av er som vill reflektera över detta brev.

f. Abis

Jesus Kristus, vi prisar dig för din godhet och din enkelhet. Genom din ödmjukhet sken Guds ljus under hela ditt liv. Det ljuset skiner idag i våra hjärtan. Det kan läka våra skador och till och med förvandla våra svagheter och våra osäkerheter till källor av liv, till kreativ energi, till tillitens gåva. Genom att lysa med Guds ljus på oss gör du det möjligt för oss att hoppas i tid och otid.

Några bibeltexter som kan ta reflektionen vidare

Maria sjöng med de här orden: «[Gud] störtar härskare från deras troner, och han upphöjer de ringa. (...) [R]ika skickar han tomhänta bort.» (Läs Lukasevangeliet 1:45–56)

Maria, Jesu mor, klarade att förena kärlek och ömhet med ett brinnande hopp om radikal förändring.

Jesus sa: “Hjälparen, den heliga anden som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt som jag har sagt er.” (Läs Johannesevangeliet 14:15–31)

Jesus lämnade oss inte ensamma. Före sin död försäkrade han lärjungarna om sin närvaro för alltid genom den heliga Anden. Anden lever i oss, tröstar oss, bär oss och inspirerar oss till att leva som Jesu Kristi efterföljare, dag efter dag.

Må himlen fröjdas och jorden jubla, havet brusa och allt det rymmer, marken och allt den bär må glädja sig. Då skall alla träd i skogen jubla inför Herren – se, han kommer, se, han kommer för att råda över jorden (...). (Läs Psaltaren 96)

Många psaltarpsalmer uppmanar oss att lovsjunga Gud. Människor är inte de enda som gör det – hela skapelsen är med. Vi vill skydda skapelsen inte bara därför att vi behöver den för att kunna leva utan därför att vi är en del av den och därför att Guds vackra plan innefattar allt som lever.

Pilgrimsfärden för tillit 2021

Pilgrimsfärden för tillit på jorden kommer att fortsätta. Det nuvarande, osäkra läget utmanar oss att hitta nya former för den, bland annat webbaserade initiativ. Nedstängningsperioderna har visat hur värdefullt det är att fortsätta gemenskapen med varandra med hjälp av de kommunikationslösningar som finns.

Eftersom pandemin fortsätter är det inte säkert att alla möten kan äga rum som planerat, men vi hoppas kunna organisera de här stegen på pilgrimsfärden för tillit under 2021:

- Veckomöten i Taizé under hela året om och när hälsosituationen tillåter det.
- Kontinentmöten på webben från Taizé och från olika platser i världen där bröder bor.
- Helg för vänskap mellan unga muslimer och kristna 14–18 juli 2021.
- Reflektionsvecka för 18–35-åringar 22–29 augusti 2021.
- Europamöte i Turin 28 december 2021–1 januari 2022.

Och slutligen hoppas vi att under 2022 kunna genomföra den pilgrimsfärd för tillit som vi hade planerat i Det heliga landet för år 2021. Datum kommer snart.